

Drie vragen aan...

Corona raakt ons allemaal. In ons werk, onze vrije tijd en het contact met familie, vrienden en collega's. Het is voor iedereen lastig. Dus we moeten het samen volhouden. Laten we daarom ook aandacht voor elkaar hebben. Van elkaar horen hoe we deze tijd ervaren en met elkaar delen hoe we deze tijd door kunnen komen.

We vragen de komende tijd verschillende inwoners om hun ervaringen te delen met ons, maar vooral ook met u. Burgemeester John Joosten bijt de spits af door antwoord te geven op de drie vragen.

Hoe kijkt u terug op de afgelopen periode?

Er is ontzettend veel gebeurd wat ik niet in een paar zinnen kan uitdrukken. Dus neem ik u graag mee in hoe ik het afgelopen jaar heb beleefd. Als ik terugkijk naar het begin, denk ik direct aan een ontzettend leuke carnaval. Met vlak daar achteraan een gevoel van: wat overkomt ons nu? De uitbraak van het virus, de betekenis die daaraan gegeven werd en vanaf begin maart wekelijks nieuwe en strengere maatregelen. Een onzekere periode van angst, bezorgdheid en verdriet. Mijn agenda kreeg een flinke aanpassing. In plaats van de reguliere afspraken en vergaderingen kwam veel overleg in de Veiligheidsregio terug. Zoals velen vergaderde ook ik vanuit huis met een videoverbinding. Enerzijds voelde dit als heel veel drukte, maar anderzijds ook als leegte. Druk was het overdag met telkens nieuwe uitdagingen, vragen, issues en de zorgen bij veel inwoners. De leegte, omdat het sociale contact abrupt was afgebroken. Niet meer op het werk een praatje maken, niet meer op bezoek bij inwoners, niet meer 's avonds bij activiteiten en verenigingen, niet meer met vrienden iets afspreken.

Toen het allemaal beter ging met de besmettingscijfers kwam er versoepeling. Dat was een moment waar velen naar uitkeken. Ook ik vond dat heerlijk en voelde opluchting. We kregen een mooie zomer en daar werd van genoten. Ik deed dat ook, al was het wel met mate en niet met grote gezelschappen. Maar er was ook helaas iets anders dat mij minder positief stemde. Afstand houden was blijkbaar voor velen moeilijk. Met als gevolg, na de zomer vele besmettingen en volle ziekenhuizen.

Ik heb me wel eens afgevraagd of de adviezen van het kabinet, niet meer verplicht hadden moeten zijn. Verantwoordelijkheid nemen is blijkbaar niet voor iedereen mogelijk. Er is ook veel kritiek op allerlei maatregelen. Jammer, want maatregelen gaan niet om de beste logische vergelijking, maar om het beperken van risico's. En als iedereen zich meer zou concentreren op zijn eigen bijdrage aan het voorkomen van besmettingen zouden we het virus beter bestrijden. Velen zochten en zoeken nog steeds naar het kunnen ontglippen van de maatregelen, in plaats van stilstaan bij de bedoeling van de maatregelen en daarnaar te handelen. Ik ben geen gedragsdeskundige. Dus ik kan dit niet verklaren, maar het valt me wel op.

Heeft de coronatijd u ook iets positiefs gebracht?

Ja. Het heeft mij weer in contact gebracht met oude bekenden en vrienden die ik al te lang niet meer gezien had. Deze bekenden en vrienden kozen ervoor om in hun vakantie enkele dagen in Twente door te brengen. Zo heb ik weer eens heerlijk kunnen bijpraten met mijn oude baas uit de tachtiger jaren. En de vriendschap kunnen herbevestigen met oude vrienden waar de relatie mee begon te verwateren. Daarnaast ben ik veel meer avonden thuis geweest. En heb ik een nieuwe hobby ontwikkeld.

Wat kunnen we doen om het samen vol te houden?

Ik hoop dat iedereen weer tot het besef komt dat we nog een tijdje met dit virus moeten leven en dat simpelweg afstand houden tot elkaar nodig is. Als iedereen dat zou doen, hoeven er geen andere maatregelen getroffen te worden, kunnen we misschien op den duur weer wat versoepelen! En dan kunnen we toch heel veel leuke dingen blijven doen.